

РЕШЕНИЕ

№ 981

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9545** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр.чл.194б ал.6 от Закона за водите /ЗВ/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Ф. Г. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 77 от 24.06.2019г. на Директора на Б. дирекция „Дунавски район”, потвърден с Решение № 160 от 02.08.2019г. на Министъра на околната среда и водите.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му от некомпетентен орган, в противоречие с изискванията за форма и материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и не съответствие с на целта на ЗВ. Дружеството не било монтирало водомер за измерване на количеството добити води, тъй като не е черпило такива и се е отказало от правото на водовземане. Не били подадени и декларации за дължимите такси, защото жалбоподателят не е извършвал водовземане, поради което и не дължал заплащането на такси за това.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуалния си представител адв.М. Д. поддържа изложеното в жалбата и моли актът да бъде отменен, както и да бъдат присъдени разноските в процеса, възлизащи в размер на сумата от 2 265.00 лева.

Ответникът – Директор на Б. дирекция „Дунавски район” /БДДР/, редовно уведомен се представлява от юрк. Ц. Х., която оспорва жалбата. По същество на

спора излага доводи за нейната неоснователност и законосъобразност на постановения акт. Поддържа писмено становище изх. № ПО-04-20/4/15.08.2019г. Направено е възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на адв.М. Д..

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по чл.235 ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

От представените по делото писмени доказателства се установява, че от Директора на Б. дирекция "Дунавски район" е било издадено разрешително № 11510699 от 09.09.2011г. на [фирма], за правото на водовземане от подземни води, чрез съществуващи водовземни съоръжения от водно тяло „Пукнатинни води в района на р.Е. и р.Искър- BG1G0000K2038, водовземно съоръжение Тръбен кладенец- „ТК-Ф.-В., И.” в имот № 000181, местност „Широкия рът” в землището на [населено място], [община]. Разрешен е годишен воден обем - 15768 куб. м. за периода 09.09.2011г.- 09.09.2021г.

При извършена проверка по документи е съставен Констативен протокол от 11.06.2019г. във връзка с изпълнение на условията по разрешителното за водоползване и определяне на дължимата такса за правото на водовземане. Установено е, че [фирма] не е подало декларация по чл.194б ЗВ за иззети/добити водни количества и справки-отчети за периода от 20.09.2012г. до 31.12.2018г. Поради това дължимите такси са определени на база разрешено общо годишно водно количество- 15768 куб.м. и възлизат както следва:

1.За периода 29.09.2012г.-31.12.2012г.- 3 037.28 лева, заедно с лихва за забава, считано от 01.04.2013г. до пълното погасяване на главницата.

2.За периода 01.01.2013г.-31.12.2013г.- 11 826.00 лева, заедно с лихва за забава, считано от 01.04.2014г. до пълното погасяване на главницата.

3.За периода 01.01.2014г.-31.12.2014г.- 11 826.00 лева, заедно с лихва за забава, считано от 01.04.2015г. до пълното погасяване на главницата.

4.За периода 01.01.2015г.-31.12.2015г.-11 826.00 лева, заедно с лихва за забава, считано от 01.04.2016г. до пълното погасяване на главницата.

5.За периода 01.01.2016г.-31.12.2016г.- 11 826.00 лева, заедно с лихва за забава, считано от 01.04.2017г. до пълното погасяване на главницата.

6.За периода 01.01.2017г.-31.12.2017г.- 1 104.86 лева, заедно с лихва за забава, считано от 01.04.2018г. до пълното погасяване на задължението.

7.За периода 01.01.2018г.-31.12.2018г.- 1 104.86 лева, заедно с лихва за забава, считано от 01.04.2019г. до пълното погасяване на задължението.

С покана за доброволно изпълнение изх. № КД-04-14/1/23.05.2019 г. [фирма] е поканено да плати доброволно, в седемдневен срок от получаването, задължението си по чл. 194, ал. 1, т. 1, б. "б. " ЗВ като титуляр по разрешително за водоползване № 11510699/09.09.2011г. за периода 29.09.2012г. - 31.12.2018г., в размер на 52 551.00лв.,

ведно с дължимата лихва за периода на забава.

С уведомление за започване на производство за издаване на акт за установяване на публично държавно вземане с изх. № КД-04-14/1/23.05.2019г. на управителя на [фирма] е съобщено, че на основание чл.26 АПК е образувано производство за установяване на публично държавно вземане за дължимата от дружеството такса за водовземане от подземни води, за дължими и неплатени такси за водовземане за периода 29.09.2012г.-31.12.2018г.

В хода на производството е било депозирано писмено възражение вх. № КД-04-14/2/07.06.2019г., в което [фирма] е посочило, че претендираната сума е без правно основание, завишена е по размер и задълженията са погасени по давност.

С оспорения АУПДВ № 77 от 24.06.2019г. е установено по основание и размер задължението на [фирма] за такси за водовземане от подземни води по разрешително за водоползване № 11510699/09.09.2011г. за периода 01.01.2013г.-31.12.2018г., в общ размер на 49 513.72 лв., ведно с дължимата лихва за периода на забава. Посочено е, че за 2012г. задължението е погасено по давност. Размера на таксите е формиран на база годишно водно количество и на основание чл.8 ал.1, чл.10 ал.2 и § 1 т.2 от ДР от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 177/24.06.2011г. /за задължения за периода 2013г.-2016г./ и на основание чл.3 ал.1 и ал.3, чл.11 ал.1 и ал.2, чл.12 ал.2, § 1 т.1 б”б” от ДР на Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383/29.12.2016г. / за задълженията за периода 2017г.-2018г./.

Този АУПДВ е бил оспорен по административен ред пред Министъра на околната среда и водите с жалба вх. № ПО-04-20/08.07.2019г. Постановено е Решение № 160/02.08.2019г., с което жалбата е била отхвърлена и потвърдена правилността и законосъобразността на АУПДВ № 77 от 24.06.2019г., издаден от Директора на Б. дирекция „Дунавски район”.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, адресат на акта, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок, считано от дата 05.08.2019г.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, приема следното:

АУПДВ е издаден от компетентен орган- чл. 195б, ал. 1 във връзка с чл. 152 ал.1 т.1 от ЗВ и в предвидената мотивирана писмена форма- чл.59 ал.2 от АПК.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадената заповед /чл. 168, ал. 1 и ал.3 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/. В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го пречатствали да я упражни в пълен обем. Административният

орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатира нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

За правото на използване на водите се заплаща такса за водовземане от подземни води- чл.194 ал.1 т.1 б."б" ЗВ, като размерът на таксите, начинът и редът за тяхното изчисляване и заплащане се определя с тарифа на Министерския съвет.

Съгласно чл. 194б, ал. 1 ЗВ „ежегодно към 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни, включително на комплексни разрешителни, издадени по реда на ЗООС, определят и декларират дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на МОСВ. Образецът съдържа данните съгласно тарифата по чл.194 ал.б, въз основа на които се определят таксите.

В настоящия случай [фирма] не е подало към БДДР декларации и справки-отчети за добити водни количества за периода 2013г.-2018г., както и не са били монтирани измервателни устройства. От дружеството не е бил депозиран и изричен отказ за правото на използване на водния обект, съгласно чл.79 ал.1 т.1 от ЗВ, а разрешителното за водовземане от подземни води е със срок на действие 09.09.2011г.-09.09.2021г.

Нито в хода на висиящността на административното производство, нито в съдебния процес, [фирма] представи писмени доказателства, установяващи плащане на процесните задължения за периода 01.01.2013г.-31.12.2018г., което е единственият правнорелевантен факт от значение за настоящия спор и за преценката за законосъобразността на издадения АУПДВ.

Съгласно чл. 195б, ал. 2 ЗВ актът се съставя въз основа на писмени доказателства, включващи: 1. извлечения от сметките, по които постъпват таксите; 2. платежни и други счетоводни документи, издадени от лицата, използващи водите; 3. покана към лицето за доброволно изпълнение; 4. констативни протоколи от извършения контрол за изпълнение на задължението. В съответствие с тази законова регламентация оспореният акт е издаден въз основа на покана за доброволно изпълнение № КД-04-14/1/23.05.2019г. и констативен протокол от проверка за изпълнение на задълженията от 11.06.2019г.

В АУПДВ № 77 от 24.06.2019г. е посочено разрешителното, въз основа на което са определени публичните задължения, а самият документ е част от административната преписка по издаване на оспорения акт, както и констативния протокол от извършения контрол за изпълнение на задължението, в които ясно, конкретно и точно са определени всички елементи на правото на водовземане, включително целта на водовземане, мястото на водоползване и вида на водоизточника.

Видно от приложението към Разрешителното за водовземане от подземни води № 11510699/09.09.2011г. в т. 1 /л.59/ е посочено задължението на титуляра за монтиране на водомер за измерване на ползваните за различни цели водни обеми не по-късно от 15 дни след влизане в сила на разрешителното, като в т. 1.7 е включено условието, че пломбирането на водомера се извършва от представител на БДДР, като се съставя двустранен протокол и се записват фабричният номер и началните показания на водомера, а протоколът се съхранява за целия срок на действието на разрешителното. Към момента на издаване на АУПДВ не е бил монтиран и пломбиран водомер за

измерване на черпените водни обеми. В предвид на това, както и че не са били подадени декларации и справки за отчетните периоди дължимите такси са изчислени на база годишно разрешено водно количество от 15768 куб.метра, а именно:

1. за периода от 01.01.2013г. до 31.12.2016г. приложимост намира Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 177/24.06.2011г., обн.ДВ. бр.50/01.07.2011г., отм. ДВ.бр.2/06.01.2017г. Съгласно чл.10 ал.2 т.1 от нея, единичният размер на таксата за водовземане от подземни води се определя за самостоятелно питейно-битово водоснабдяване, когато черпената вода се ползва за питейно-битови цели и е в размер на 0,75 лева/куб.м. Според разпоредбата на чл.8 ал.1, таксата за водовземане от подземни води, се определя по следната формула: $T = E \times W$, където: T е размерът на дължимата годишна такса - в лева; E - единичният размер на таксата в зависимост от целта, за която ще бъде ползвана черпената вода, съгласно таблиците по чл. 10 - лв./куб. м; W - за повърхностни и подземни води е размерът на ползвания годишен воден обем - куб. м. С прилагането на този алгоритъм /15768 куб.м. x 0.75лв./куб.м./ дължимата такса за правото на водовземане за визирания период се получава на стойност от 11 826.00 лева.

2.за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2018г. приложимост намира Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383/29.12.2016г., обн. ДВ.бр.2/06.01.2017г. в сила от 01.01.2017г. Съгласно чл. 3, ал. 1, таксите за водовземане от повърхностни води и от подземни води се определят на базата на отнетия обем вода, целта на ползване на водите и съответните норми за водопотребление съгласно наредбата по чл. 117а от ЗВ. Разпоредбата на чл.7 ал.1 от тази Тарифа определя, че отнетият при водовземането обем вода или обемът на отпадъчните води се измерва чрез отговарящи на нормативните изисквания измервателни устройства. По см. на чл.11 ал.1 и ал.2 таксата за водовземане се определя по същата формула: $T = E \times W$, където: T е размерът на дължимата годишна такса - в лева; E - единичният размер на таксата в зависимост от целта, за която ще бъде ползвана отнетата вода, съгласно таблиците по чл.12 - в лв./куб. м; W - размерът на отнетия годишен воден обем - за повърхностни и подземни води, в куб. м. При самостоятелно водоснабдяване за каквато цел е издадено и процесното разрешително таксата се умножава с корекционен коефициент $K_1 = 1,001$. А съгласно чл. 12, ал. 2, т. 2 единичният размер на таксата (E) за водовземане от подземни води с цел на ползване „Самостоятелно питейно-битово водоснабдяване“, когато отнетата вода се ползва за питейно-битови цели е 0.07 лв. /куб. м. В случая, размерът от 1 104.86 лева на дължимата такса за водовземане за 2017г. и 2018г. е правилно изчислен, съобразно визираната методика. Не се констатираха противоречия между изчисленията и критериите за определянето на таксите за отделните периоди, залегнали в ЗВ и приложимата Тарифа.

В Акт №77 от 24.06.2019г., ответникът е обсъдил възражението на [фирма] относно наличието на изтекла погасителна давност. Уважил е същото, като е изключил за периода 29.09.2012г.-31.12.2012г. задължението на стойност от 3 037.28 лева.

Основното възражение на [фирма] е, че за периода 01.01.2013г.-31.12.2018г. не е извършвало дейности по водовземане от воден обект „Тръбен кладенец“, находящ се в имот № 000181, месността „Широкия рът“ в землището на [населено място], [община]. За да бъде прекратено действието на разрешително № 11510699/09.09.2011г. е необходимо да бъде издадено решение от Директора на Б. дирекция „Дунавски район“ в случай на изрично заявен отказ от право на използване

на съответния воден обект- чл.79 ал.1 т.1 от ЗВ. Такъв отказ не е бил депозиран от [фирма] през периода 2013г.-2018г., поради което и на общо основание- чл.194 ал.1 т.1 б."б" от ЗВ дружество дължи заплащането на такса за правото на водовземане от подземни води в размер на 49 513.72 лева.

По см. на чл. 15, ал. 1 от отменената Тарифа, респ. чл. 21, ал. 1 от сега действащата такава, таксите са годишни и се заплащат не по-късно от 31 март на следващата година. Съгласно чл.195в ал.1 от ЗВ във вр. чл.175 ал.1 от ДОПК за неплатените в законоустановените срокове този вид публични задължения се дължи лихва в размер, определен в съответния закон, поради което в акта правилно е определена и лихва за забава за всеки период поотделно.

В заключение, съдът приема, че АУПДВ № 77 от 24.06.2019г. на Директора на Б. дирекция „Дунавски район”, е законосъобразен административен акт, защото е издаден от компетентен административен орган, в установената форма и при спазване на административно-производствените правила, в съответствие с материалния закон и неговата цел, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] представлявано от Ф. Г. със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 77 от 24.06.2019г. на Директора на Б. дирекция „Дунавски район”, потвърден с Решение № 160 от 02.08.2019г. на Министъра на околната среда и водите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия:

